

Jeesus kehotti hengellisyyteen

Markku Jyväkorpi

JEESSUS KEHOTTI HENGELLISYYTEEN

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-82-6

USKONNON OLEMUS ON HENGELLISYYS

Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista". Toisessa kohdassa Raamatussa sanotaan, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoksi. Näin rakkaus, onnellisuus ja ilo ovat jumalallisia ominaisuuksia ollen myös Luojan kokemisen avain. Rakkauden kokemuksessa ihminen voi kokea Luojan läsnäolon ja päinvastoin mielen kielteisyys tekee ihmisen ja Luojan välille estettä.

Jeesus on ihmiskunnan pelastaja kertoen, kuinka jokainen pelastuu. Vuorisaarnassa Jeesus välitti Jumalan tahdon kuvaten jokaiselle tarkoitetun ihmisyyden elämäntavan takaisin Luojayhteyteen. Tässä korostuu hyväntahtoinen, inhimillinen ihmisyyden elämäntapa, elämän ja toisten auttaminen, mielen hallinta, hyväntahtoisuus ja huolellisuus ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa, rukous ja pyrkimys totuudellisuuteen ja henkisiin kokemuksiin eli hengellisyys, jopa pyrkimys ensimmäiseksi tietoiseen Luojayhteyteen.

Rudolf Steinerillä on synnynnäinen selvänäkökyky ja hän pystyi kertomaan, miten itse kukin henkinen harjoitus vaikuttaa ihmisen henkisiin rakenteisiin. Tässä yhteydessä hän painotti erityisesti ajatuksien hyväntahtoisuutta ja huolellisuutta. Henkimaailmassa ajatus on Steinerin mukaan kuin luoti ja toisaalta kielteinen ajatus saa demonisen muodon.

Ei saisi tehdä mitään sopimatonta tai toista vahingoittavaa. Jeesuksen kuvaama elämäntapa johtaa ihmisen automaattisesti myös tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Lähimmäistä pitäisi rakastaa kuin itseään eli tehdä toiselle, mitä vastaavassa tilanteessa haluaisi tehtävän itselleen. Luojaa tulisi rakastaa yli kaiken. Mitä teette pienimmille teette Hänelle. Jeesus kertoi lisäksi, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa eli pyrkii jonnekin, missä jo on.

Edellä oleva on ihmiskunnalle uskonnollinen kriteeri sekä yksilötasolla että uskonnollisessa liikkeessä.

IHMISYYDESSÄ ON KESKEISTÄ YMMÄRTÄMINEN JA TIEDOSTAMINEN. VAIN TOTUUS ON AJANMITTAAN KESTÄVÄÄ

Usein arvostetaan suuresti älyä ja johdonmukaista ajattelua totuudellisuuden ja tunne-elämän kustannuksella. Järki ja ajattelu ovat kuitenkin vain minän työvälineitä sekä näin keskeiseksi tuleeekin, käytetäänkö niitä elämän ja toisten auttamiseen vai päinvastaiseen tarkoitukseen. Ihminen on tunneolento ja toiminnan takaa löytyy aina tunne.

Kuoleman vaarassa toisinaan ihminen näkee elämänsä kulkevan hetkessä mielen valkokankaalla. Elämässä onkin tiettyä symbolista vastaavuus näytelmän kanssa, missä samaistutaan hetkeksi sovittuun roolimalliin. Erityisen selvästi tämä tulee esiin jääkiekko-ottelussa. Samaistumalla roolisuuritukseensa pelaaja toisinaan asettaa jopa elämänsä vaaraan.

Jeesus on kuvannut Vuorisaarnassa ihmisyyden mallin, missä korostuu mielen hallinta, totuudellisuus ja hyvántahtoisuus. Tältäkin näkökulmalta olisi ensiarvoisen tärkeitä, että jokainen pyrkisi olemaan esimerkillinen.

Raamatussa tuodaan esiin symbolinen tapahtuma, missä Eevan omenan antaminen kuvaa ihmiselle annettua vapaata tahtoa ja järjen valoa. Jeesus painotti erityisesti, että ihminen on vastuussa mielestään ja näin tekemisistään. Jos kuvittelee olevansa "ajopuu", niin silloin on antanut mielensä hallinnan toisille.

MAALLISEN ELÄMÄN TARKOITUS ON KOKEA TIETOINEN LUOJAYHTEYS

Neale Walsch on kanavoinut telepaattisesti useita kirjoja, joista seitsemän on suomenkielistä. Kirjan käsittelevät ihmisen ja Luojan suhdetta sekä kommunikointitapoja. Näissä painotetaan, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä Luojayhteys pitäisi tiedostaa. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Hetkenkin 1-2 sekunnin Luojakokemus muuttaa koko elämän antaen ihmiselle ymmärryksen henkisestä olemuksestaan Luojayhteydessä poistaen samalla kuolemanpelon. Suurin onni ja autuus on Luojayhteyden tietoinen kokeminen.

Avataara Amma korostaa opetuksissaan, että oikealla elämäntavalla jokaisen on mahdollista kokea tietoinen Luoja-, taivaskokemus maallisen elämän aikana.

Luojayhteydessä on kysymys on kokemisesta ja näin tiedostamisesta. Luoja ei voi löytää ajatuksista tai opinkappaleista. Ajatteleva ja kokeminen tapahtuvat eri tietoisuustiloissa. Ajatteleva estää ja keskeyttää mahdollisen kokemisen. Ajatteleva tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa. Rukous tai uskonnollinen rituaali ei saisi olla ulkokohtainen mekaaninen tapahtuma, vaan siihen pitäisi eläytyä.

Usein ihminen pyrkii etsimään vastauksia jostakin hyvin vanhasta tai hyvin kaukaa. Ihmisen taustalla on kaiken aikaa korkeamman minän ihmisyyden malli ja ihminen tietääkin aina, kuinka tässä hyväntoisen inhimillisen ihmisyyden mallissa onnistutaan. Valintatilanteessa jokainen tietää, onko vaikutin hyväntahtoinen, elämää auttava vai tuhoava.

Jeesus toi esiin kertomuksen tuhlaajapojusta. Siinä herätään maallisuuden unesta ja omalla aktiivisuudella palataan Isän

luokse, missä saadaan rakkaudellinen vastaanotto. Jaakobin kirjeessä sanotaan "Mitä hyötyä, veljeni, on siitä, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikei usko voi häntä pelastaa? Jeesus painottaa Vuorisaarnassa erityisesti kaidalla tiellä kulkemista ja määrätietoista pyrkimystä mielen hallintaan.

IHMISEN OLEMUKSESTA

Kymmenet miljoonat ovat kokeneet tietoisien kehosta irtautumisen. Jokainen tekee tällöin samat havainnot. Keho on pelkkä kuori maallista elämää varten ilman omaa elämää, tajuntaa ja ajattelumahdollisuutta. Minä (ihminen, sielu) liikkuu ajatuksen voimalla tajuavana olentona ja huomaa, ettei olemassaolo liity kehoon. Yleisesti menetetään kuolemanpelko ja osa kokijoista ei haluaisikaan enää palata kehoonsa. Kun ihminen nukahtaa, niin tapahtuu sama asia eli minä henkissielullisena olentona irtoaa höyhenenkevyesti astraali eli unimaailmaan. Henkisessä kehityksessä molemmat tapahtumat tulevat tahdonalaisiksi. Jeesus painotti erityisesti Vuorisaarnan elämäntapaa ihmisyyden tienä, mikä johtaa ymmärryksen ja tietoisuuden kohoamiseen.

Tapahtumat Jeesuksen kuoleman jälkeen myös osoittavat, kuinka kuolema on näennäistä. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin näkemys, että maallinen elämä on vain pieni osa ihmisen kokonaiselämästä. Jeesuksen sanoissa, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä tulee esiin myös näkökulma, että helvetissäkin ihminen on omassa ajatuskuplassaan mutta samanaikaisesti on myös taivaassa tietämättä tapahtumaa. Kun ihmiselle luodaan hypnoottinen suggestio olemisesta teräshäkissä, niin se on ihmiselle todellisuus, vaikka katsomossa ihmiset vakuuttavat, ettei mitään teräshäkkiä ole olemassa.

Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003)

Carl G. Jungin mukaan ihminen olisi saanut mielen Luojalta ja kukaan ei tiedäkään, mikä mieli on. Jokainen on kaiken aikaa Luojayhteydessä ja ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä huomioita saa Luojaltaan. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee ja päinvastoin jos ei kiinnitä asiaan huomiota, niin tämä mahdollisuus jää vain piileväksi. Luoja laittaa ihmiselle verhon eli näköesteen, minkä ottaa halutessaan pois.

Neale Walsch kirjoittaa kirjansa esipuheessa, että kaikki mitä on kohdannut on tullut Luojalta.

NÄKÖKULMAN VAIHTAMINEN MUUTTAU KOKO ELÄMÄN

Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien, tunteiden, sanojen ja tekojen johdattamana. Näin näkökulman valitseminen tulee keskeiseksi. Mielessä minätaajunta on kuin pallon keskellä. Omat ajatukset heijastuvat takaisin minään kuin peilistä. Ihminen elää maallista todellisuutta nähden mitä odottaa näkevänsä eli näkee maailman omien mielikuvien, ajatuksiensa mukaisena. Jokaisen tulisi olla huolellinen, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä.

Ihmisen tulisi toteuttaa itseään eli olla tässä mielessä tietoinen mielestään sekä päämäärätietoinen. Jos ei ole tarkkaavainen, niin toteuttaa helposti muiden mielipiteitä.

Periaatteessa hypnoosi ja suggestio on yksi ja sama. Tällöin ei voida todeta erityistä tapahtumaa aivoissa tai käytöksessä. Suggestio on ajatus, mihin kohdehenkilö keskittyy. Suggestio ei tarvitse unen kaltaista tilaa. Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin, kuinka totena pitämä ajatus syrjäyttää jopa aistitodellisuuden. Mielen tasolla ajatus on valtavan voimakas. On hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa tai epäilyjensä vastaista. Jos ihminen epäilee tai pitää mahdottomana Luojansa kokemista, niin ihminen astuu omien ajatuksiensa tai toisten luomien "tieteellisten" ajatuksien ansaan.

Lähes huomaamatta ihminen voi omaksua toisten harhauttavia ajatuksia, esimerkiksi että uskonto on pakoa todellisuudesta. Materialismissa ajatellaan, että kaikki on sattumaa eli ihminenkin olisi sattumalta syntynyt solujoukkio, mutta tässä mallissa pitäisi olla salaperäinen solujoukkio, joka johtaa ihmisen ajattelua ja toimintaa eli ihminen olisikin solurobotti. Materialismissa ajatellaan, että ihminen sekä keho ovat yksi ja sama. Jossakin vaiheessa ihminen ymmärtää, että keho on minän työväline eikä päinvastoin. Aivot ovatkin tietokonemainen muistikeskus, jossa on vain vanhoja ajatuksia ja muistijälkiä. Mieli ajatuksineen on myös minän työväline aivan kuten tapahtuu symbolisesti autoa ajattaessa.

Kun ihminen kokee rakkautta, niin kehossa todetaan monenlaisia heijastuksia, mutta ei toisinpäin. Solut eivät tunne rakkautta, myötätuntoa ja oivallusta, tämä tapahtuu ihmisen henkissielullisessa olemuksessa.

IHMISEN TULISI OLLA TASAPAINOSSA SISÄISEN ITSENSÄ KANSSA

Jossakin vaiheessa ihminen ymmärtää, että pitäisi olla sopusoinnussa korkeamman minä, Sielunsa ja näin Luoiansa, sisäisen Itsensä kanssa. Sielun kieli on tunteet. Luojalle kaikki informaatiokanavat ovat mahdollisia. Luojan viestintään liittyy totuudellisuus, rakkaus ja ilo.

Jung käsittelee tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä, ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja Itse, Luoja. Jung perusti asian 80000 unen aineistoon ja edellinen voidaan Jungin mukaan koska tahansa todistaa.

Kun ihminen näkee itsensä tuntevana eläinihmisenä, niin ottaa samalla kielteisen naamion päällensä, minkä läpi alkaa katsoa lähimmäisiä. Ihminen voikin valita seuralaisekseen "paholaisen" tai Luojan rakkaudellisen läsnäolon. Maallisen elämän tarkoitus on ilmentää totuuteen pyrkivää, inhimillistä hyväntahtoista ihmisyyttä eli korkeampaa, aitoa minää, mikä edesauttaa ymmärryksen ja tietoisuuden aukeamiseen.

"PAHOLAISESTA"

Rudolf Steinerein mukaan ihmisen ensimmäinen henkinen havainto on nähdä korkeampi minä valo-olentona, jota omat demoniset ajatukset kiertävät.

Jokaiselle voi tulla yllykkeitä, joiden alkuperää ei tiedä. Ei kuitenkaan ole olemassa persoonallista paholaista, jonka kanssa voi neuvotella. Mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima etsien yhtymäkohtia alitajunnasta ja ympäristöstä. On suuri ero pyrkiikö katsomaan lähimmäisiä korkeamman minän näkökulmalta vai eläimellisinä olentoina.

Rudolf Steiner on käsitellyt kirjoissaan oman "paholaisen", doppelgängerin, kuvaannollisen kynnyksenvartijan eli henkisen esteen olemusta. Carl G. Jung käytti samasta termiä varjo, joka ilmenee usein unessa personoituneessa muodossa. Toiset unessa arvostelevat "varjon" vioista. Varjo ilmenee samana sukupuolena. Kielteiset ajatukset muodostavat ihmisen ympärille demonisen verhon, normaalisti tätä ei tiedosteta. Hetkittäisenä kokemuksena "paholainen" koetaan pelottavana.

Kun ihminen kohtaa tietoisesti paholaisen, niin kohtaa oman ajatusluomuksensa. Vähitellen se muuttuu henkisessä kehityksessä yhä enemmän ihmistä muistuttavaksi. Taiteessa tätä kuvataan Pyhän Yrjön ja lohikäärmeen kamppailuna.

HS:n kuukausiliitteessä (lokakuu 2003) oli artikkeli sosiaalipsykologian professori Antti Eskolasta ja siinä käsiteltiin myös seuraavaa Eskolan henkistä kokemuksesta: "Hän havahtui unesta. Ovensuussa seisoj joku. Tajusin hetkessä, että se oli Paha. Eskola hytyi pelosta. Olento tuli häntä kohti. Hän yritti torjua sitä, se pysähtyi ja liukeni sitten pois. Siitä, että Paha oli minulle olennoitunut, olin täysin varma."

HYVÄ JA PAHA OVAT SUHTEELLISIA

Hyvä ja paha, oikea ja väärä ovat suhteellisia, ei ole mittayksikköä vaan asiaa pitäisi verrata johonkin, sama asia on onnellisuudessa. Välittömästi Luojayhteydestä johtuen ihminen tietää aina, onko valinta rakkaudellinen ja hyväntahtoinen. Omasta mielestään ihminen voi nokkelasti järkeillä kaikkea, mutta mieltä ei voi harhauttaa, sillä ihminen tietää aina vaikuttimensa.

Suurin mahdollinen onni ja autuus on Luojayhteyden kokeminen. Ihminen on luotu rakkausolennoiksi ja maallinen mielikuvatulva pyrkii täyttämään mielen sielullisuuden kustannuksella. Keskittyminen on mielen hiljaisuutta pysäyttäen mahdollisen ajatusvirran. Tämän vuoksi rukous, meditaatio ja luonnon rauha olisivat jokaiselle keskeisiä.

Kaikki inhimillinen kehittyy tai taantuu. Jos keskittyy yksipuolisesti maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin, niin sielullinen havaintokyky heikkenee. Joitakin vuosia sitten kommunistisessa valtiossa saattoi joutua jopa mielisairaana hoidettavaksi, jos epäili järjestelmää. Samantapainen ahdasmielisyys liittyy materialismiin, missä kaikki henkisyyteen viittaava kielletään jo ennakkopäätöksenä materialismin vastaisena tapahtumana. Jos jokin tapahtuma todistaa henkisen ilmiön todeksi, niin tämä kielletään koska ei saada tieteellistä toistettavuutta. Tässä tulee hyvin esiin epärehellisyys, koska kukaan ei kiellä valvontakameran todistusvoimaa oikeudessa.

Kirkollinen synti tarkoittaa tapahtumaa, mikä erottaa ihmistä Luojasta. On keskeistä huomata, että kielteiset, pahantahtoiset ajatukset jäävät heijastumaan minään kuin peilistä. Tällöin mielen ajatukset heijastuvat aivojen kautta kehoon aiheuttaen stressiä. Ihanne olisi, jos mieli olisi tyyni ja rauhallinen kuin tyyni vedenpinta. Maallinen mielikuva on hyvin voimakas täyttäen mielen. Meidän aikakauteemme liittyy erityisesti mielikuvatulva eri muodoissa ja tähän liittyy helposti, että henkinen puoli ja näin korkein hyvä unohtuu kokonaan. TV ja tietokone ovat kotona

kuin perheenjäsenet vieden mielen huomiota joskus liikaa.

Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Kun keskittyy intensiivisesti kuvaruutuun, niin voi olla, ettei jaksakaan sen jälkeen keskittyä henkisiin asioihin.

Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken. Jos ei kiinnitä asiaan huomiota, niin tämä mahdollisuus voi jäädä huomaamatta. Rukouksessa ja meditaatiossa työnnetään maallinen mieli ajatuksiineen hetkeksi syrjään ja virittäydytään Luojan läsnäoloon. On olennaista huomata, että ajatukset ovat tapahtuman ulkoinen puoli ja kokeminen sisäinen puoli.

Kielteiset ilmaisut ovat kuin naamio, joiden pimentämänä ihminen alkaa nähdä ja muovata elämänsä kielteiseksi. Oman hyvinvoinnin kannalta olisikin keskeistä ajatella hyväntahtoisesti ja luoda yleviä sekä kiitollisia ajatuksia. Mitä puhtaampi on mieli, niin sitä paremmin onnistuu ymmärtäminen sekä tiedostaminen.

HENKISESSÄ KEHITYSTAPAHTUMASSA ELÄMÄN PAINOPISTE ALKAA SIIRTYÄ KEHOSTA KOHTI LUOJAYHTEYTTÄ

Tapahtumaa kuvaa myös, kuinka egon vaalima erillisyyys alkaa suuntautua kohti ykseyttä. Jeesuksen kuvaama elämäntapa on jokaiselle tarkoitettu eli ihmisyyden tie. Jeesus lupasi, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Yksikään Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen huomio ei mene hukkaan.

JEE SUKSEN KUVAAMA ELÄMÄNTAPA ON USKONNOLLINEN KRITEERI KAIKISSA USKONNOISSA

Jeesuksen uskonnollinen ohjeistus tulee suoraan Luojalta taivastietoisuudesta ja näin Jeesuksen kuvaaman uskonnollisuuden ydin pitäisikin löytyä jokaisen uskonnon sisällöstä.

EGON ANSA

Henkissielullisesti maallinen elämä on tietyllä tavalla maallinen näytelmä, jossa ego sekä mieli ajatuksineen ovat minän työvälineitä. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien, toiveiden ja valintojen johdattamana. Vapaan tahdon mukaisesti ihminen voi valita johtotähdexseen joko "paholaisen" maallisten seireenien muodossa tai Luojan rakkaudellisen läsnäolon.

Henkinen mestari on rakkauden, myötätunnon, tietoisuuden ja totuudellisuuden ilmentäjä. Henkinen mestari näkee ihmisen taustalla uinuvan valaistumisen tilan, piilevän valon, Itsen, joka odottaa esiin tulemistä egon esteiden läpi. Tällöin elämä näyttäytyy tietyllä tavalla kosmisena näytelmänä ihmisen murtautuessa egon halujen ja pelkojen läpi, samalla jättäen taakseen taipumuksen takertua vihaan, kostonhimoon, omaisuuteen ja kunniaan. Ihminen alkaa suhtautua elämän kielteisiin tunnekuohuihin enemmän ja enemmän tarkkailijana.

Egoon liittyvillä ajatuksilla luodaan mielessä maallinen minäkuva. Tähän liittyy erityinen inhimillinen ansa ihmisen vertaillen itseään muihin. Ihminen on kuitenkin itse oma mittapuunsa, jokaisella on oma erityinen henkinen tie kuljettavana ja näin toisen rappauset eivät ole oma tie.

Idän uskonnoissa puhutaan karmasta. Rudolf Steiner kirjoitti symbolisesta kynnyksenvartijasta, Jeesus toi esiin, että mitä kylvää, niin sitä niittää. Henkisissä kirjoissa tuodaan näkemys, että karman tarkoitus on auttaa ihmistä ymmärryksen lisäämiseen. Idän uskonnoissa saa erityistä huomiota vapautua egon riippuvuuksista maallisuuteen ja näin ylittää kuoleman ja jälleensyntymisen ketju. Jeesuksen Vuorisaarnassa kuvamassa elämäntavassa ihminen johdatetaan tietoiseen Luojayhteyteen.

Pekka Ervast kiinnittää kirjoissaan huomiota, että luterilainen kansankirkko estää pelastumista. Kirkko väheksyy ihmisen omia pyrkimyksiä ja Jeesuksen kuvaamaa hengellisyyttä. Kirkon mukaan pelastuminen perustuu Jeesuksen lunastustapahtumaan, vaikka Jeesus itse esitti Vuorisaarnassa aivan erilaisen tien

Luojayhteyteen.

Elämän tarkoitus on ihmisen ymmärryksen lisääminen. Jeesuksen sanoin taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli Luojayhteys löytyy sisimmistämme elävänä todellisuutena. Kirkkojen suhtautuminen henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen on hyvin erilaista. Ortodokseille Kristuksen, Pyhän Hengen kokeminen on suurin onni ja autuus.

Keskisuomalaisessa oli 24.12.2018 pappismunkki Mikaelin haastattelu. Tässä hän kiinnitti huomiota: "Munkkien ja muiden ortodoksien kutsumus on pyrkiä yhteyteen Jumalan kanssa, antaa tilaa Jumalan tahdolle ja läsnäololle. Isä Mikaelin mukaan Jumalan läsnäoloa ihmisessä ei kuitenkaan yleensä itse huomaa. Sen sijaan muut huomaavat, että toinen ihminen alkaa huokua Jumalan hyvyttä ja rauhaa. Sellaisen ihmisen lähellä tulee rauhallinen olo, valon tuntu. - Kun valon määrä lisääntyy ihmisessä, hän myös itse näkee selvemmin, mitä vielä puuttuu siitä, että olisi lähempänä Jumalaa." "Ortodoksisuuden arvoitukset avautuvat isä Mikaelille parhaiten mystiikan, taiteen, runojen, kirkkolaulujen ja ikonien kautta."

MIELENTILA TOTEUTTAA ITSEÄÄN

Sydämen kyllyydestä suukin puhuu. Kun on onnellinen, niin ilmentää hyvántahtoisuutta. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin on vaikeata rakastaa muitakaan. Kun on täynnä rakkautta ja onnellisuutta, niin on avoin ja vastaanottavainen Luojansa huomioille sekä toisaalta toisten mahdolliset pahantahtoiset sanat eivät löydä helposti kosketuskohtaa. Ihminen itse päättää mitä suuremmassa määrin, mitä jokin asia merkitsee.

On keskeistä huomata, että jokaisella on vapaa tahto ja näin ihminen voi vaikuttaa keskeisesti, onko onnellinen ja tyytyväinen elämäänsä. Jokainen näkee elämän ajatuksiensa mukaisena. Jossakin vaiheessa ihminen alkaa pyrkiä sopusointuun aidon minän kanssa. Syvemmässä merkityksessä maallisen elämän tarkoitus on Luojayhteyden kokeminen, mikä on suurin onni ja onnellisuuden lähde, mitä maalliset saavutukset ja esineet eivät vastaa.

Ihminen luo persoonallisen minän, egon omilla ajatuksillaan ja kokemuksillaan sekä samastumalla kehoonsa. Mitä enemmän ihminen samastuu ja takertuu kehoon, persoonallisuutta korostaviin asioihin, maallisuuteen sekä maallisiin mielipiteisiin, niin sitä enemmän ego voimistuu. Mielen tasolla ajatus on valtavan voimakas. Totena pitämä ajatus on kuin hypnoottinen suggestio.

Idän uskonnoissa painotetaan, että egon riippuvuudet sitovat ihmisen jälleensyntymiseen. Karma päättyy, kun ihminen oivaltaa Luojayhteyden.

ELÄMÄN TARKOITUS ON IHMISEN YMMÄRRYKSEN JA TIEDOSTAMISEN KOHOTTAMINEN

Henkisessä kehitystapahtumassa tietoisuuskeskus siirtyy takertumisesta kehoon kohti Luojayhteyttä. Mitä enemmän huomio siirtyy egoon, kehoon ja itsekkyyteen niin sitä enemmän tapahtuu takertumista maallisuuteen ja erillisyyteen. Kiintymys tekoon ja tuloksiin lisää egon olemusta. Henkiseltä näkökulmalta elämä voidaan nähdä myös tapahtumana, mikä auttaa ihmistä ymmärryksessä ja tietoisuudessa. Olisi suuri etu oivaltaa, että elämän taustalla on Jumalan näkymätön käsi.

Jotkut ihmiset ovat suggestiivisia ja tätä vielä korostaa korkea virka-asema. Vallanhimoinen voi pyrkiä käyttämään tilannetta hyväkseen manipuloimalla ihmisten toiveita ja pelkoja. HS:ssa oli 18.03.2021 artikkeli texasilaisesta saarnaaja Kenneth Copelandista, joka kehottaa seuraajiaan jättämään koronarokotteen ottamatta. Hän lupaa tuhota viruksen itse "puhaltamalla sen päälle Jumalan tuulen". Sairastuneita hän väittää parantavansa television välityksellä. Artikkelissa kiinnitetään huomiota myös muihin saarnaajiin, joille Raamattu on lähinnä väline.

Joillakin ihmisillä on taipumus kohottaa omaa egoaan toisten kustannuksella. Ego saa ihmisen tuntemaan itsensä suureksi. Henkisessä kehitystapahtumassa ego pienenee antaen tilaa korkeammalle minälle.

RAKKAUDELISUUS JA ONNELLISUUS AVAAVAT MIELEN LUOJAYHTEYDELLE

Ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa, tähän pitäisi virittäytyä. Tietyt asiat edesauttavat kokemista, kun on onnellinen niin on samalla avoin. Jos on onneton, niin samalla sulkee mielensä. Jeesus kehotti rakastamaan Luoja yli kaiken. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Kristuksen Luojan kanssa ja Hänelle.

Sielullisuus tekee sillan mielestä Luojayhteyteen. Kun virittäytyy onnellisuuden ja rakkauden värähtelyihin tekemällä jotakin sydämen halusta, kuten laulamalla, auttamalla toista, rukouksessa, meditaatiossa, niin saa kosketuksen Luojan läsnäoloon. Tämä tapahtuma on ehkä helpoiten koettavissa musiikissa. Musiikin kuulee korvillaan, mutta henkisesti kohottavaan musiikkiin voi eläytyä ja suoranaisesti sulautua sekä kohota korkeisiin tietoisuustiloihin.

Ihminen voi virittäytyä korkeisiin tietoisuustilaan keskittymällä tapahtumaan, missä on kosketus jumalallisesta innoituksesta, kuten koskettavaan uskonnolliseen tauluun, symboliin jne. Ranskalainen musiikin professori Igor Reznikoff pyrkii opetusmenetelmässään siihen, että ihminen oman äänensä avulla saavuttaa uudenlaisen yhteyden kehonsa ja tietoisuuteensa. Ääni voi vaikuttaa parhaimmillaan kuuntelijan herkinpään sisimpään puhdistavasti ja vapauttavasti sekä terapeuttisesti.

Reznikoffin mukaan ikoni johdattaa sisäänpäin, hiljaisuuden ja rukouksen tilaan, Jumalan yhteyteen. Pyhä laulu voi johdattaa ihmisen äänen kautta yhteyteen näkymättömän kanssa. Se on suorassa yhteydessä Hengen, Jumalan kanssa. Se ei kohdistu ihmiseen vaan hengen maailmaan.”
<http://www.harmoninenlaulu.org/kirjasto/iegor.htm>

IHMISYYDEN KEHITYS

Alice Bailey on kuvannut kirjassaan "Tutkimus Valkoisesta Magiasta" ihmisyyden olemusta tietoisuuden kehittymisen näkökulmalta. Mieli rekisteröi ja tulkitsee sekä ilmiöiden että sielujen maailmaa. Sielu voidaan ymmärtää suurena välittävänä prinssiippinä. Sielun ominaisuudet ovat tieto, rakkaus ja uhrautuvaisuus. Tietoisuuden jatkuvuus. Sielu yrittää johdattaa ihmistä pimeydestä tietoon ja kokemisen valoon. Ensin Itse samaistaa itsensä muotoaspektiin niin, että kaksinaisuus häviää siihen illuusioon, että Itse onkin muoto. Sisällä oleva Itse alkaa tulla tietoiseksi sekä itsestään että muodosta, puhutaan korkeammasta ja alemmasta itsestä, puhumme itsestä ja sen verhoista. (Sisäinen) Itse havaitsee, että on muodon rajoittama henkinen olento. Tämän jälkeen tasapaino muuttuu, sielu alkaa saada hallitsevan aseman, tajunnan aspekti alkaa siirtyä korkeampaan suuntaan. Lopulta ei ole kuin sielu ja ykseyden korkeampi tila on saavutettu.

Tapahtumaa kuvaa myös, kuinka ihmisyyteen kätkeytyvä jumalallinen Itse tulee tietoiseksi Itsestään eli raamatullisesti "Kristuksessa yksi ruumis, mutta olemme kukin toistemme jäseniä." 1.Kor. 10:17. Symbolinen vastaavuus on ihmisen solut, jokainen on erillinen, mutta solut ovat samanaikaisesti ykseydessä, kehon ulkopuolella ei ole olemassaoloa. Idän uskonnoissa lähestytään ihmisyyttä, kuinka ihmisyyteen kätkeytyvä Luojan valo, Itse voidaan auttaa murtautumaan egon seinien läpi eli ihmisessä on uinuvana, piilevänä valaistumisen tila, mikä pitäisi herättää maallisuuden unesta. Heräämistä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi tai Kristuskokemukseksi. Kun ihminen kokee Luojansa, niin kokee samalla todeksi Jeesuksen sanat rakkaudellisesta Isästä.

AIVOT OVAT OSA MIELTÄ

Kun ihminen katsoo jotakin, niin havainto muuttuu ajatukseksi, mikä vasta tiedostetaan. Aivot ovat vain osa mieltä, tämä tulee esiin "vesilasikokeessa", missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti kokeitaan "vesilasikokeessa". Siihen liittyvää tekniikkaa ja huomioon otettavia yksityiskohtia.

Tapahtuman pitää rekisteröityä aivoihin, jotta se on käytössä maallisessa elämässä. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus ja aivoja ärsyttämällä saadaan esiin vain vanhoja mielikuvia.

EI OLE ELÄMÄÄ ILMAN LUOJAN LÄSNÄOLOA

Henkiselullisesti nukahtaessa vuoteeseen jää aineellinen keho ja minätaajunta (ihminen, minä henkiolentona, sieluna) siirtyy astraali- eli unimaailmaan. Tämä siirtyminen voi olla myös tietoista. Jotkut ovat kuvanneet kirjoissaan havaintomatkojaan astraalimaailmassa kehosta irtoamisen jälkeen. Astraalimaailman havainnot ovat kuitenkin kaiken aikaa muuttuvia riippuen ihmisen omista ajatuksista ja tunteista. Ihminen muodostaa astraalimaailman omilla ajatuksillaan ja tunteillaan. Jokainen huomaa tämän vaikuttaessaan unihavaintoihin omilla ajatuksillaan ja tunteillaan. Henkisessä kehitystapahtumassa nukahtaminen tulee tietoiseksi.

Sattumanvarainen kehosta irtautuminen henkiselullisena olentona on melko tavallista, ilmeisesti kymmenet miljoonat ihmiset ovat sen kokeneet. Joillakin voi olla toistuvia tällaisia kokemuksia, joillakin se voi tapahtua tahdonalaisesti (huomaa tässä yhteydessä 2 Kun. 6:12). Raamatussa kuvataan, kuinka profeetta Elia teki kehon ulkopuolella vakoilua muistuttavia havaintomatkoja. Shamaanirumpu on toisinaan yhdistetty apuvälineeksi shamaanien astraalimatkoissa.

IHMINEN ON LUOTU RAKKAUSOLENNOKSI

Ihminen on luotu rakkausolennoiksi ja tämän vuoksi tasapaino sisäisen Itsensä, Luojaansa kanssa tarkoittaa Jeesuksen Vuorisaarnassa kuvaamaa elämäntapaa. Tämä vie jokaisen myös tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesus lupasi, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Luojayhteyden kokeminen on suurin onni sekä autuus. Tähän kokemukseen Jeesus kehottikin pyrkimään ensimmäiseksi. Tapahtumaa edesauttaisi, jos ottaisi Luojan huomioon läsnä olevana todellisuutena. Jokainen Luojaan kohdistunut ajatus lähentää ihmistä Luojayhteyteen. Rukouksessa ja meditaatiossa virittäydytään hetkeksi Luojayhteyteen.

Henkisissä kirjoissa suositellaan Luojaan suhtautumista kuin hyvään ystävään. Luojaa ei voi kuitenkaan käyttää persoonallisuutta korostaviin maallisiin tarkoituksiin. Kirkollisessa tapahtumassa uskonnollisuus on muutettu suurelta osin ulkoisiksi tapahtumiksi. Jumalanpalveluksessa siirrytään nopeasti tapahtumasta toiseen. Rukouksen jälkeen olisi otollinen hetki keskittyä hetkeksi Luojayhteyteen, mutta sekin katkaistaan siirtymällä välittömästi toiseen tapahtumaan.

PELKO TUKAHDUTTA JA SAMENTAA MIELEN

Mieli muodostaa ajatuksesta tunteen ja päinvastoin. Tapahtuma on yleensä aavistuksenomainen ja jää huomaamatta. Ääriesimerkkinä alkoholismin tuskassa voi nähdä päivätietoisuudessa käärmeitä tai hämähäkkejä. Pelko tukahduttaa ihmisen ymmärrystä ja tiedostamista toimien näin myös toisten mahdollisena hallintakeinona. Ei saisi pelätä. Pelko on eri asia kuin varovaisuus. Pelko on tietyllä tavalla kutsu, vaikka kukaan ei sitä luokseen halua. Luonnon lakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista.

Pelko ja kielteinen ajatus kuten syllisyys ovat kuin terva peilissä vääristäen kaiken. Mielikuva alkaa toteuttaa automaattisesti itseään hyvässä ja pahassa. Jos ihminen samastuu kielteisiin mielikuviin, kuten itsensä vähättelyyn, syllisyyteen, syntisyyteen, kuvittelee olevansa Jumalan vihankohteena, niin samalla pimentää mielensä ja näkee kaiken tumman naamion värittämänä.

Ihminen on luotu epätäydelliseksi ja kaikki tekevät virheitä. Jos tapahtuma on ollut ja mennyt, niin se on kuin tunnehaava, mikä kannattaa kerran käsitellä kirkkaassa päivänvalossa ja siirtää sen jälkeen ajatus pois mielestään sekä sanoa itselleen, etten ole sellainen. Esimerkiksi rikollisesta ja

murhaajasta voi tulla henkinen mestari muuttamalla elämänsä.

Mitä enemmän ihminen on takertunut maallisuuteen niin sitä enemmän erillisyys saa otettaan. Elämän lopulla ihminen ymmärtää, että maalliset saavutukset ovat vähemmän arvokkaita. Usein ihmiset harmittelevat, mitä pelon vuoksi jäi tekemättä ja kokematta. Arvokkainta on se, mikä on lähinnä eli läheiset sekä Luojayhteys.

USKONTO-OPILLINEN NÄKÖKULMA

Luukkaan evankeliumin alussa tuodaan esiin kirkollinen mahdollisuus ihmisten harhauttamiseen. Evankeliumin kirjoittaja kertoo kirjoittavansa, mitä on kuullut muiden sanovan. Raamatussa on ihmisten kuvauksia tapahtumista, erikoisia käsityksiä ja suoranaista profetointia. Vanha testamentti kuvaa kansan johdatusta pelon ja pakottamisen ilmapiirissä, jumalkuvakin huokuu kosta. Monesta asiasta kivitetään lähimmäisiä, jopa

kuritonta lasta. Jeesus toi ihmiskunnalle toisenlaisen sanoman eli rakkaudellisen Jumalan sekä tiedon pelastumisesta.

Jeesus kiinnitti huomiota seuraavaan: "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä." (Mat. 23:13)

"Kuinka saatatte sanoa: Me olemme viisaita ja meillä on Herran laki? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä." (Jer. 8:8)

Iltalehdessä online 25.02.2017 Paavi Franciscus arvosteli saarnassaan joitakin katolilaisia kovin sanoin tekopyhydestä. "On skandaali sanoa yhtä ja tehdä toista. Se on kaksoiselämää, paavi aloitti. Paavin mukaan tämäntapaisia katolilaisia on paljon. Hän antaa lopuksi ymmärtää, että on parempi olla ateisti kuin tekopyhä katolilainen."

Luterilaisessa ajattelussa tulee esiin, että ihminen pelastuu, kun on kastettu ja uskoo Jeesuksen lunastuskuolemaan. Näin pelastuminen tapahtuu armosta ja ihmisen ajatukset sekä teot eivät vaikuta pelastumiseen. Luterilainen kansankirkko suhtautuu torjuvasti henkisiin kokemuksiin, jopa Kristuskokemukseen. Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu

on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat". Tämä kirkollinen ajattelutapa on kuitenkin hyvin erilainen, mitä Jeesus kehottaa tekemään Vuorisaarnassa.

ASTROLOGIASTA JA ENNUSTAMISESTA

Astrologiassa ei tiedetä tarkemmin, mitä on tulossa eikä ajankohtaa. Astrologian kartan tulkitseminen ei auta ihmistä turvasatamaan. Jos astrologilla ei ole syvällistä henkistä ymmärrystä (ihanne sielutietoisuutta), niin voi suggeroida asiakkaalleen virheellisiä elämänohjeita.

SIELULLISUUS TEKEE SILLAN TIETOISEEN LUOJAYHTEYTEEN

Sielu, korkeampi minä on rakkauden ruumiillistuma yrittäen auttaa ihmistä. Ihmisen tulisi kehittää henkistä herkkyyttään, mihin sielullisuus antaa lukuisia mahdollisuuksia. Tapahtumaa auttaisi suuresti, jos ihminen olisi hetkessä tietoisena ja ajattelisi elämänmyönteisiä, kiitollisia sekä hyvántahtoisia ajatuksia ja avaisi näin mieltään. Jokaisen pitäisi kiinnittää huomiota ja keskittyä hetkeksi inhimillisyyteen huomioiden muut, esimerkiksi vastaamalla toisen hymyyn, keskittymällä toisen läsnäoloon, luomalla rohkaisevia ajatuksia ja sanoja. Jokaisen tulisi huomioida ja arvostaa sielullisia hienovaraisia kosketuksia, kuten rakkaudellisia tunteita, aavistuksia, yleviä mielikuvia. Elämä on täynnä jumalallisen luovuuden innoittamia taideteoksia, kohottavaa musiikkia, luonnon ihmeitä, mutta näihin pitää keskittyä, jotta ne tulisivat omaksi todellisuudeksi.

Sielullisuuteen liittyy hienovaraisen, herkän sielullisen huomiokyvyn kehittyminen. Luojan voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa. Rakkaus on ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Luoja on aina lähellä ihmistä, mutta ihminen tulee tietoiseksi Luojan läsnäolosta, kun saa kosketuksen rakkauden ja onnellisuuden värähtelyihin.

Luoja on elämänlähde. Luojan yhteyteen liittyy rakkaus, ilo, autuus, korkea tietoisuus, elämän ykseys. Walsch tuo kirjoissaan näkemyksen, että masentuneisuus liittyy ihmisen haluttomuuteen kuulla Sielunsa ääntä. Kun ihminen takertuu egoon ja maallisuuteen, niin kutsuu samalla erillisyyden lisäksi pimeyttä, pelkoja ja ahdistusta. Aivot ovat aineellistunut osa mieltä. Jos ihminen kärsii pitkäaikaisesta psyykkisestä stressistä, niin tapahtuma heijastuu kielteisesti aivojen toimintaan.

Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin näkemys, että Luoja laittaa ihmiselle verhon henkiseksi näköesteeksi, minkä ottaa halutessaan pois. Avataara Amma suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia

autuudesta heti alusta alkaen. Tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat. Jokaisen ihmisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana tietoinen Luoja-, taivaskokemus.

ONNELLISUUS ON MIELENTILA

Näin keskeiseksi tulee onnellisuuden ja samalla henkisen kehityksen näkökulmalta, kuinka koemme maalliset olosuhteet. Esimerkiksi toiselle voi olla suuri ilo ajaa vanhalla autolla ja toinen voi olla tyytymätön autoon kuin autoon hinnasta huolimatta jne.

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast painottaa kirjoituksissaan, että ihminen on saanut kaiken hyvän pahan kautta, valkoiset ja mustatkin enkelit ovat Jumalan palvelijoita mahdollistaen valinnanvapauden. Kohtaamalla oman luomisen, tekojensa kielteisyyden valitaan omien kokemuksiensa viisastuttamana ennemmin tai myöhemmin hyväntahtoisuus. Walsch kanavoi kirjassaan ("Keskusteluja Jumalan kanssa I, sivulla 52), että Pyhän Hengen tehtävä on innoittaa sinut ymmärtämään asiat uudella tavalla ja vapautumaan erehdyksistäsi.

Elämän kokemusten ja tapahtumien perimmäinen tarkoitus on ihmisen ymmärryksen ja tiedostamisen lisääminen. Ihanne olisi suhtautua hyväntahtoisesti ja rakkaudellisesti itseensä, elämään, toisiin ihmisiin ja luontoon sekä Luojaan. Jeesus kehotti rakastamaan vihollisiaankin antaen ristinkuoleman yhteydessä esimerkin pyytämällä pahantekijöilleen Luojalta anteeksiäntoa, koska nämä eivät tiedä mitä tekevät.

Pelko liittyy läheisesti mieleen ja jonkin menettämiseen, rakkaus on päinvastoin jumalallinen ominaisuus. Rakkaus ja pelko eivät voikaan ilmetä yhdessä. Kun on käsittelemätön tunnehaava, niin se heijastuu suuttumuksena, syyllisyyden tunteina, levottomuutena. Henkisen kehityksen näkökulmalta syyllisyys on kuin laajalle levinnyt syöpä lamaannuttaen henkistä kehitystä. Syyllisyys estää rakastamasta itseään ja kun ei rakasta itseään, niin ei pysty rakastamaan muitakaan.

On keskeistä huomata, että käsittelemättömät tunnehaavat eli koettu epäoikeudenmukaisuus, kaltoinkohtelu, pahat sanat kuluttavat kaiken aikaa ihmisen rajallisia henkisiä voimavaroja.

Näiden purkaminen on keskeistä, pelkkä ajatteleva ei riitä. Yleensä riittää asiasta puhuminen tai kirjoittaminen. Asian suhteellisuus tulee hyvin esiin siinä, että mielessä voi olla jokin tunnehaava sanomisesta, vaikka sanoja on voinut kuulla vuosia aikaisemmin.

Hyväntahtoisuus, myötätunto, totuudellisuus ja avoimuus aukaisee mielen Luojayhteyteen ja päinvastoin kielteisyys sekä itsensä vähättely on pimeyden ilmenemismuoto ollen Luojansa vähättelyä. Avataara Amma painottaa myönteisyyden tärkeyttä, pessimismi on verrattavissa kiroukseen. Jumala ei ole kiinnostunut ihmisen menneisyydestä, synneistä, vaan henkisestä edistymisestä.

Milarepan, Tiibetin suuren joogin menneisyys oli rikollisen musta, mutta hänestä tuli henkisen kehityksen avulla valaistunut mestari.

VT:ssa Jumala ilmoitti profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Apostoli Paavali jahtasi Jeesuksen seuraajia ja muuttamalla elämäntapaa koki Kristuskokemuksen.

LUOJAYHTEYS KATKAISEE JÄLLEENSYNTYMISEN KEHÄN

Ihmisydessä on keskeistä ymmärtäminen, tiedostaminen ja itsensä ilmentäminen sekä tasapaino Luojansa kanssa. Näin näkökulman valitseminen muuttuu keskeiseksi. Ihmiseen kätkeytyykin sisäinen onnellisuuden, ilon, autuuden, rakkauden lähde eli oma Luojayhteys, mihin ihminen pyrkii hakeutumaan alitajuisesti. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Mikä on lähinnä ja arvokkainta jää kuitenkin helposti huomaamatta. Avataara Amma korostaa opetuksissaan, että jokaisen ihmisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana Luoja-, taivaskokemus.

Usein tämä syvälinen sisäinen Luojayhteys korvataan maallisilla korvikkeilla sekä saavutuksilla. Ihminen voi kuvitella tarvitsevänsä monenlaisia asioita, mutta löydettyään Luojayhteyden mikään maallinen onnenlähde ei ole vertauskelpoinen. Tällöin ihmiselle kirkastuu myös, ettei ole riippuvainen mistään itsensä ulkopuolella olevasta onnen lähteestä. Maallinen elämä ja keho pitäisi nähdä Jumalan lahjana ihmiselle.

JEESUS KEHOTTI HENGELLISYYTEEN, HENKISIIN KOKEMUKSIIN

Jeesus tuli pelastamaan ihmiskuntaa kertomalla Vuorisaarnassa jokaiselle tarkoitetun ihmisyyden elämäntavan, joka johtaa myös tietoiseen yksiselitteiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesus kertoi myös keskeisen salaisuuden, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa. Näin ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi omakohtaiseen Luoja-, taivaskokemukseen luvaten, että näin kaikki muukin teille annetaan.

JOS IHMINEN EI TEE MITÄÄN NIIN EI MITÄÄN TAPAHDUKAAN

Omat ajatukset avaavat tai sulkevat oven myös taivasten valtakuntaan. Inhimillisessä elämässä mikään ei pysy paikallaan. Hetki hetkeltä ihminen myös lähestyy tai etääntyy Luojustaan. Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä todellisena mahdollisuutena, mutta ihmisen pitäisi olla aktiivinen ja kutsua Luoja elämäänsä. Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään. Avataara Amma painottaa, kun ihminen lähestyy Luojaan yhden askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta.

Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Jos ei ota Luojaan huomioon, niin tämä yhteys jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" (WSOY 2003) sivulla 28: "kun hymyilet tai rakastat tai laulat tai kirjoitat sydämesi halusta. Se on korkein versio siitä, kuka minä (Luoja) olen, ja kun ilmennät näitä ominaisuuksia, ilmennät minua."

Rakkaus on jumalallista värähtelyä, Tämän ilmennetty ominaisuus. Kun kokee rakkautta, niin tulee samalla tietoiseksi Luojan läsnäolosta. On vaikeata rakastaa abstraktista ja ääretöntä. Jokaisen on helpompi rakastaa Luojan personoitua muotoa, kuten Jeesusta tai Mariaa ja saada näin rakkauden tietoisuutta kohottava voima.

Luoja ei voi löytää kuitenkaan maallisesta mielestä, maallisen mielen ajatuksista, mielipiteistä tai opinkappaleista vaan yksinomaan kokemisen avulla ja näin tiedostamalla.

IHMISEN MIELI ON OSA LUOJAN MIELTÄ

Kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY 1999) sivulla 17 Neale Walsch kanavoi seuraavasti: "Minusta (Luojasta) ovat lähtöisin sinun korkeimmat ajatuksesi, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki vähäisempi on peräisin muista lähteistä." Edelleen "Korkein ajatus on aina sellainen joka sisältää iloa. Selkeimmät sanat ovat ne jotka sisältävät totuuden. Suurin tunne on se jota te sanotte rakkaudeksi."

Henkiseen kehitystapahtumaan liittyy läheisesti hyvántahtoisuus ja mielen puhtaus, mitä Jeesuskin erityisesti painotti jo 2000 v. sitten. Ihmisen pitäisi olla esimerkillinen ja tämän edesauttamiseksi mieleensä ei saisi päästää mitään sopimatonta.

KAIKKI TAPAHTUU LUOJAN MIELESSÄ

Avataara Amman mukaan Luojan tietoisuus läpäisee kaiken ja kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Luoja sanotaan myös liikkumattomaksi liikuttajaksi. Ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa ja ohjauksessa saaden yleviä rakkaudellisia mielikuvia, ajatuksia, henkisiä kokemuksia, yleviä virikkeitä jne. Ihmisyydessä on keskeistä vapaa tahto. Tämä voi johtaa tilanteisiin, joita ei haluaisikaan kohdata. Ei olisi vapaata tahtoa, jos Luoja pakottaisi ihmisen aina tarvittaessa omaan tahtoonsa. Henkiselullisesti jokaisen elämä etenee omien ajatusten ja toiveiden johdattamana. Usein ihminen luo ajatuksillaan "tilauksia", joita ei haluakaan kohdata. Sattuma on näennäistä.

Rudolf Steiner puhui kynnyksenvartijasta, ihmisen luomasta "paholaisesta", joka voi liittyä edelliseen elämään ja minkä kanssa pitäisi päästä tasapainoon.

RAKKAUS ON JUMALALLISTA VÄRÄHTELYÄ

Rakkaus ja elämä ovat Jumalan ilmentymiä. Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoksi. Rakkaus on jumalallista värähtelyä. Näin rakkauden tunne on jokaisen kokemus Jumalasta. Rakkaus on myös ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Rakkauteen, iloon ja onnellisuuteen liittyy värähtelytason nouseminen sekä samalla tietoisuuden ja luovuuden kohoaminen. Huomaa tässä yhteydessä monen taiteilijan tarvitsema todellinen tai kuvitteellinen muusa.

Rakkauteen liittyy pyyteettömyys ja vapaus. Rakkautta ei voi ottaa. Rakkaudessa koen sen, minkä saan toisen kokemaan. Se on kuin äänirauta, mikä saa toisen värähtelemään, mikä taas koetaan voimistettuna itsessä eli lopulta kaksi äänirautaa voimistavat vuoronperää toisiaan. Tässäkin tulee hyvin esiin, kuinka henkisen kehityksen näkökulmalta vuorovaikutus muiden kanssa on keskeistä.

Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Jokaisella on omat erityiset esteet ylitettävänä. Toisen kokemus ei ole oma kokemus. On keskeistä huomata, että Jumala on kolme yhdessä eli Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tämä kolminaisuuden idea on kaikessa eli ajatus, sana ja teko. Jos jää ajatuksien ja sanojen asteelle, niin ei tapahdu mitään. Tarvitaan vielä toteutus. Jeesus ja Paavali painottivat erityisesti henkilökohtaisia henkisiä kokemuksia eli hengellisyyttä.

Jeesus antoi keskeisen neuvon, että paha ei tee hyvyiden töitä ja hedelmistä puu tunnetaan.

Henkiset mestarit, kuten Jeesus ovat tahtonsa avulla olleet joka maallisessa tai taivastietoisuudessa. Näin Jeesus on viitoittanut jokaiselle henkisen tien takaisin tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesus painotti hengellisyyttä eli omakohtaisia henkisiä kokemuksia, jopa pyrkimystä ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Esimerkiksi "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta,

minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26)

"Te saatte nähdä Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas."(Joh.1:51) "Samoin tekin, koska tavoittelette henkilalahjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti." (1 Kor.14:12) "Jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on."(Fil. 3:15) "Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinkan paljon ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat." (Luuk. 11:13) "Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita sinä et tiedä." (Jer.33:3)

Apostoli Paavali kirjoittaa Gal. 12, ettei hänen evankeliuminsa ole ihmisiltä saatua, eikä sitä ole hänelle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen hänelle ilmoittanut. Paavali neuvoo kirjeissään hengellisistä lahjoista korostaen, että Jeesus on tunnustettava Herraksi. Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama. (1 Kor. 12) 1 Piet. 4:10 kehoitetaan käyttämään niitä armolahjoja, jotka on saanut.

Jeesus painotti henkiyhteyksiä Kristuksen henkimaailman kanssa. "Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." Apostoli Paavali korosti, että henkiyhteyksissä pitää toimia Kristuksen nimissä.

Kristuksen henkimaailman läsnäoloon liittyy ilo ja rakkaus.

PSYYKKISET KYVYT OVAT SYNTYMÄLAHJANA MUTTA PIILEVÄNÄ

Jokaisella on psyykkisiä kykyjä piilevänä, jokaisella voi olla valoisia, kultaisia henkisiä hetkiä. Vuorisaarnan rakkaudellinen elämäntapa on kaikille turvallinen tässä suhteessa. Ajatus on energiaa. Esimerkiksi Nina Kulaginaa tutkittiin vuosikausia perusteellisesti Neuvostoliitossa. Hän pystyi liikuttamaan esineitä toistuvasti ajatusvoimalla tarkoissa kontrolloiduissa tieteellisissä koeolosuhteissa.

Psyykkisesti herkkä pystyy vastaanottamaan ajatuksen mielikuvana tai sanana.

Professori J. B. Rhine otti käyttöön testikorttisarjan telepatian (ajatuksenluvun, selvänäköisyyden) systemaattisia tutkimuksia varten. Sattuman mahdollisuutena pidetään 20 prosenttia ja ylimenevää osuutta todistuksena ajatuksensiirrosta. Kuka tahansa voi helposti tutkia telepatiakykyänsä testikorteilla, joillakin on suuret kyvyt.

KOKO ELÄMÄN VOI MUUTTA LUOJALÄHEISEKSI MEDITAATIOKSI

Uskonnollinen meditaatio ja rukous ovat yksi ja sama, virittäydytään hetkeksi Luojan läsnäoloon. Rukous on Luojaan kohdistunut ajatus. Olisi suuri etu ajatella jatkuvasti kauniita ja yleviä asioita. Elämä on täynnä tilanteita, missä voi kokea ylevää ja henkisesti

kohottavaa, esimerkiksi virittäytymällä luonnon kauneuteen, kohottavaan musiikkiin, sanomalla kaunis rohkaiseva sana, kohdistamalla Luojaan kiitollinen ajatus, tekemällä elämää ja toisia auttava teko jne.

IHMINEN KOHTAA AJATUKSENSA KUOLEMANSA JÄLKEENKIN

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" sivulla 183 seuraavasti: "Kuolemaa ei ole, joten miten voisi olla sen jälkeistä tuomiopäivääkään? Elämä ei pääty koskaan. Kaikki mitä itsestäsi ajattelet näkyy todellisuudessa, tässä ja tulevassa elämässä. Kaikki mitä, sanot ja teet, luo sen, mikä olet."

Ajatuksen, sanan sekä teon taustalta löytyy aina rakkaus tai pelko.

Jokaisen elämä etenee omien ajatusten johdattamana. Ajatus luo kokemuksen ja kokemus luo ajatuksen. Tästä tulee helposti ketjureaktio hyvässä ja pahassa. Olisi suuri etu olla läsnäoleva, huolellinen ja hyväntahtoinen omista ajatuksistaan. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Kristuksen, Luojan kanssa ja Hänelle.

Ihmisyudessa on peruskysymys, kuinka Sielu, korkeampi minä rakkauden ruumiillistumana, Luojan "muuntajana" voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Ihmisen tulisi huomioida elämäntapa, missä elämän ulkokohtaisuudessa huomioidaan samanaikaisesti myös Luojan läsnäolo. Mitä useammin pitää Luojan mielessään niin sitä parempi.

LUOVUUDEN OLEMUKSESTA

Luovuudessa ihminen oivaltaa jotakin uutta. Tätä tapahtumaa voi lähestyä materialistisesti aivotapahtumana kuvitellen, että aivosoluissa tapahtuu jonkinlainen "oikosulku", mikä ilmenee uutena ratkaisuna. Aivoja ärsyttämällä saadaan kuitenkin esiin vain vanhoja muistijälkiä.

Toinen lähestymistapa oivallukseen on henkinen näkökulma. Minä on mielen avulla yhteydessä korkeampiin tietoisuustiloihin Luojan Mieleen. Jung toi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki ovat myös yhteydessä toisiinsa.

Rakkaus on jumalallista värähtelyä, mikä avaa mielen tietoisuuden kohoamiselle, luovuudelle sekä oivaltamiselle. Tässä ajattelutavassa oivalluksen saaminen ei ole aivotapahtuma vaan hetkellinen yhteys korkeampaan henkiseen tietoisuustilaan omaan Luojayhteyteen. Oivalluksen olemukseen liittyy näin läheisesti näkökulma elämän ja toisten auttamisesta.

HENKISESTÄ KEHITYSTAPAHTUMASTA

Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa jokaiselle tarkoitetun ihmisyyden elämäntavan, mikä johtaa myös henkiseen avautumiseen. Tämä tapahtuu automaattisesti henkisten lakien mukaisesti. Tapahtumaa kuvaa myös tsakrojen tasapainoinen aukeaminen. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Henkiseen kehitystapahtumaan liittyy herkkyyden kasvaminen ja syvällisempi elämän ymmärtäminen sekä tiedostaminen. Tämä elämäntapa johtaa

parempaan ajatuksien, tunteiden sekä mielen hallintaan. Olisi keskeistä kiinnittää huomiota rakkaudellisiin tunteisiin, aavistuksiin, oivalluksiin, yleviin mielikuviin jne. Ne eivät synny solujen aineenvaihdunnasta vaan ovat henkistä viestintää. Tunteet ovat Sielun viestintää.

Henkisessä kehitystapahtumassa olisi keskeistä huomioida läsnäolevana elämän lukuisat henkisesti kohottavat tilanteet, kuten inhimillisen vuorovaikutuksen herkäät tunteet, rakkaudellisen Luojayhteyden huomioiminen elävänä todellisuutena, rukoileminen, meditointi, runon lausuminen, laulaminen, henkisesti kohottavat tilaisuudet, koskettavaan taideteokseen kuten ikoniin virittäytyminen, koiranpennun halaaminen, luonnon kauneuteen virittäytyminen, uiminen jne eli osallistumalla hetkessä tietoisena elämän kokemiseen. On eri asia kokea elämää kuin vain ajatella tai puhua siitä.

Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman kuten tuulen vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne. Usein ihminen uppoutuu vanhojen ajatuksien "oravanpyörään" ja elämän lukuisat kohottavat tapahtumat lipuvat huomaamatta ohi. Ihmisellä on vain tämä nykyhetki. Tämän vuoksi olisi keskeistä olla hetkessä läsnäoleva eli tietoinen ja kokeva.

Kun ihminen takertuu yksipuolisesti maallisuuteen, niin samalla

tukahduttaa omaa sielullista puolta, mikä kaipaa rakkautta, totuutta, rehellisyyttä ja elämän sekä toisten hyväntahtoista huomioimista. Sama tukahduttava vaikutus tulee monista psykelääkkeistä ja alkoholin väärinkäytöstä. Nämä latistavat tunne-elämää ja muuttavat ihmistä ajanmittaa tunneköyhäksi, tietyllä tavalla tsombimaiseksi.

ELÄMÄ ON LUOJAN RAKKAUDELLISTA ILMENNYSTÄ

Elämä voidaan nähdä Luojan rakkaudellisena läsnäolona, missä myös kauneus ja viisaus alkavat viestittää elämän taustalla olevaa korkeampaa tietoisuutta. On eri asia puhua Luojan rakkaudesta kuin kokea Tämä. Luojan läsnäoloon pitäisi virittäytyä rakkaudellisella ja kiitollisella mielellä. Mielikuva on voimallinen kutsu. Tämä on olennaista huomioida rukouksen ja meditaation alussa. Tällöin ihminen voi kokea rakkaudellisuutta, onnellisuutta, suurta rauhaa ja tasapainoisuutta, kohota korkeampaan tietoisuustilaan, syvällisiin henkisiin kokemuksiin. Jokaisen olisi keskeistä pitää Luoja usein mielessään. Jeesus ja Paavali kehottivat nimenomaan omiin henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen, jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

IHMINEN VOI KEHITTÄÄ TIEDOSTAMISTAAN JA LUOVUUTTAAN

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY 2005) sivulla 50 luovuuden henkisestä olemuksesta seuraavasti: "luovuutta ja elämää ohjaava voima on ideoiden kasvupohja, jumalallista värähtelyä ihmisessä, itsemme suurempi versio, tietoisesti ja tarkoituksellisesti toimiva kosminen olento, joka on virittäytynyt inhimillisiin päämääriin ja mahdollisuuksiin."

Jos pitäisi keksiä aivan uusi ratkaisu, niin vastausta ei löydä maallisen mielen vanhoista ajatuksista. Mitä enemmän yrittää pakottaa mieltänsä oivallukseen, niin sitä vaikeammaksi tulee. Uuden ratkaisun, luovuuden ja oivalluksen ratkaisussa pitäisi virittäytyä korkeammalle tietoisuudelle eli ihmisen pitäisi pyrkiä sielulliseen tilaan rakkauden, ilon ja onnellisuuden värähtelyihin, esimerkiksi keskittymällä kauneuteen, luontoon, silittelemällä kissanpentua, kuuntelemalla kohottavaa musiikkia jne. Toisinaan ylivoimainen ongelma saa vastauksen unen aikana aivan kuin ihminen hakisi sen jostakin. Jokainen voi kehittää omaa tiedostamistaan ja luovuuttaan pyrkimällä parempaan tasapainoon Sielunsa ja näin Luojaansa kanssa.

HENKISESTÄ VOIMAVARASTA

Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Henkinen voimavara on aivan keskeinen elämän jaksamisessa. Kun ihminen on menettänyt hetkellisesti henkiset voimavaransa, niin kokee olevansa vetämätön, uupunut, monet tavallisesti kiinnostavat asiat menettävät kiinnostavuuden. Jokainen voi kokea tämän hetkellisesti sairauden, psyykkisen tai fyysisen uupumisen yhteydessä. Todellinen tai kuviteltu pelkomielikuva voi kuluttaa hetkessä henkiset voimavarat. On tärkeitä kiinnittää huomiota, missä yhteydessä henkisiä voimavaroja menetetään ja mistä niitä saa lisää.

Samantapainen kielteinen tapahtuma mikä toiselle voi olla lähes yhdentekevää niin toista se voi stressata vuosikausia. Joskus harmituksen aiheuttaja ei ole kiinnittänyt huomiota koko asiaan. Henkisiä voimavaroja kuluttavat myös vanhat harmitukset, kaltoinkohtelut, loukkaukset, vaikka eivät olisi enää tietoisessa mielessä. Meditaatiossa tällaisia vanhoja asioita palautuu mieleen. On keskeistä purkaa ne puhumalla, kirjoittamalla, piirtämällä jne. Pelkkä ajatteleva pyrkii voimistamaan niitä.

Henkiseen voimavaraan vaikuttaa kohottavasti hyvä terveys ja hyvinvointi. Yleisesti kaikki mikä lisää elinvoimaa, praanaa sekä kohottaa värähtelyä, kuten ilo, onnellisuus, innostava musiikki, taideteos, meditaatio, henkinen innoittava tapahtuma, luonnossa liikkuminen, luonnon kauneuteen eläytyminen jne.

Innosta harrastus vaikuttaa jokaisen mieleen kohottavasti ja on näin hyvinvointia sekä henkisiä voimavaroja lisäävästi. Onnellisuuteen liittyy läheisesti myös liikunta ja sosiaalisuus, on tärkeitä olla säännöllisesti yhteydessä läheisiin sukulaisiinsa, harrastuspiirit ovat myös tärkeitä, erityisesti sen jälkeen, kun lapset ovat lähteneet kotoa. Yksinäisillä ihmisillä on selvä etu, jos on koira. Liikunta parantaa muistia, oppimista ja keskittymiskykyä keuhkojen terveysvaikutuksien lisäksi. Liikunta vähentää stressiä, ahdistusta ja masennusta eli liikunta on kuin kehon meditaatiota parantaen myös unen laatua. Jokaisen olisi keskeistä löytää itselleen sopiva liikuntamuoto. Toisaalta liiallinen

liikunta aiheuttaa elimistölle stressiä haitallisin seurauksin. Kirjallisuudessa suositellaan mielen ja stressin näkökulmalta kohtuullista päivittäistä liikuntaa, esimerkiksi 30-60 minuuttia.

SYDÄMEN KYLLYYDESTÄ SUU PUHUU

Sydämen kyllyydestä suu puhuu eli onnellinen ihminen tekee hyviä tekoja levittäen myös positiivisuutta. Olisi tärkeitä olla hyväntahtoinen ja kiitollinen. Kielteinen ajattelu ja puhuminen myrkyttää myös oman mielen. Kielteinen ajattelu heijastuu ihmisen omaan käytökseen, ilmeisiin, äänenpainoihin jne. Herkkä ihminen vaistoa helposti kielteisen ilmapiirin. Kodissa vanhempien esimerkillisyys heijastuu suoraan lapsiin käytös- ja ajatusmalleissa. Aviopuolisoiden olisi tärkeitä kiinnittää huomiota toisten hyviin puoliin muistaen että pelot ja kielteiset mielikuvat ovat myös tietyllä tavalla toteutukseen pyrkiviä kutsuja.

Kannustava sana voi olla toiselle kuin voimia antava "mantra" vieden elämän vaikeuksien läpi. Monet ovat suojautuneet ahdistavilta olosuhteilta, kireältä työilmapiiriltä, peloilta, kielteisiltä ajatuksilta myös pyytämällä itselleen Kristuksen suojauksen. Mitä herkempi on, niin sitä herkemmin kokee myös kielteistä ilmapiiriä.

SUURIN ONNI JA AUTUUS ON OMAN LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

UT:ssa on kirjoitettu Kristuksesta, että Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Näin koko elämä on Luojan ilmaisua. Jeesus painotti, mitä teette pienimmille teette Hänelle. Joogit ovat vieneet tämän koskettamaan kaikkia eläviä olentoja. Kun ihminen auttaa toisia ihmisiä, toisia olentoja ja elämää, niin auttaa tavallaan Luoja. Koko elämän ja joka hetken voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi, keskittymällä Luojan rakkaudelliseen läsnäoloon. Mitä ihminen kohtaakin hyvää ja pahaa, niin taustalla on Luojan rakkaudellinen läsnäolo. Henkisten kirjojen mukaan ei ole sattumaa. Elämä on täydellistä, vaikka se ei olisikaan sellaista mitä ihminen haluaa. Tapahtumat, kohtaamiset, oudot sattumat muuttuvat myös henkisiksi tapahtumiksi, elämän ihmeiksi, joissa on jokin viesti ja mahdollisuus. Valintatilanteessa pitäisi pyrkiä valitsemaan aina korkeampi vaihtoehto eli korkeamman minän näkökulma.

Kun kaksi ihmistä kohtaa, on eri asia nähdä tapahtuma kahden eläinihmisen kohtaamisena kuin kahden sielun tapaamisena.

Ihmisen pitäisi huomioida sisäinen viisautensa, olla tasapainossa Itsensä kanssa. Luojan läsnäoloon liittyy totuus, onnellisuus ja rakkaus. Rakkauden kokemuksessa ihminen voi kokea koska tahansa Luojayhteyden ja samalla havaita Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Vain Itse voi havaita Itsen.